

REAPROPIANT-NOS de les nostres vides

JUDIT

Jo ja tenia 22 anys i unes ganes boges d'estar amb alguna noia, de saber què se sent.

Aquell divendres vam quedar per sortir. Estava una mica nerviosa, de fet, una mica bastant. Vindria l'Ester, que m'agradava molt però no la coneixia gaire. Només d'un dia que vam dinar a la universitat i ens ho vam passar molt bé. Jo ja tenia 22 anys i tenia unes ganes boges d'estar amb alguna noia, tenia ganes de saber que se sent. Moltes de les meves amigues ja havien estat amb nois, sempre explicaven mil coses i jo, allà, mirant-les, sentint-me rara.

Encara no els hi havia explicat que a mi els nois no... els nois a mi no. A mi, les noies.

Així és com havia conegut a l'Ester. Ella formava part d'una associació a la universitat que es diu Sin Vergüenza, on es troben joves LGTBIQ (lesbianes, gais, trans, bisexuals, intersex i qüestionant-se). Aquell divendres es feia un sopar de tot el grup i vaig dir: aquesta és la meva! Veia més que mai l'oportunitat, la sentia a prop, potser aquesta nit aconseguia estrenar-me. Vam anar a veure un espectacle de màgia i van fer sortir a l'Ester a l'escenari. Ella estava maquíssima allà dalt. Quan va baixar vam començar a parlar, no me'n recordo ni de què, però tot va ser molt fàcil, molt natural.

Quan vam acabar de sopar vam sortir al carrer i caminant, caminant, em va agafar de la ma, em va mirar i em va dir de manera molt confiada: vols venir a casa?

I allà que vam anar. Estàvem al seu sofà, m'ho havia imaginat tantes vegades, ara no se'm treia de la cara aquell somriure nerviós, amb ganes de tot i sense saber què fer.

Vam començar lentament amb carícies, amb petons i ens vam treure la roba pel passadís que portava fins al llit. Quina sort que jo coneixia el meu cos, que sabia el que m'agradava, com donar-me plaer. Això em donava confiança. També que em sentia molt còmoda amb ella i que la seva experiència feia que anés rodat. Els nervis del principi es van transformar en ganes de sentir el seu cos a prop, la seva escalfor i el seu fluir.

Ens vam passar hores i hores gaudint de les nostres pells, els nostres llavis i aquelles mirades intenses

Mirades que em feien sentir molt a gust i així vam seguir fins que es va fer de dia i, explotant de riure, vam decidir que ja era hora de dormir.

Organitza:

 enruta't
ACOMPANYAMENT
feminismes * diversitats

Amb el suport de:

Vols conèixer més històries?

www.enrutat.org · info@enrutat.org

Enruta't

Enrutat_feminismes